

## הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

עו.

עין משפט  
נר מצוה

ב א מ"י פ"ב מהלכות  
איסורי ביאה ה' ו':  
ג ב מ"י פ"ב מהלכות  
נערה במולה הלכה ו'  
סמג לאוין פה טו"ע  
אש"ע סימן קעו סעיף ה  
בהג"ה:

ד ג מ"י פ"ב מהלכות  
איסורי ביאה הלכה ו'  
סמג עשין מה טו"ע  
אש"ע סימן ב סעיף ט:

מה להיא. לשאר אשתו דין הוא להחמיר ולאסור את אס אמה שכן מצינו בזה שכן אמה בשריפה: ועוד מה היא לא חלקה בין כזה לא אמה אף הוא וכו'. כלומר מאי חזית דכי אמרת אוקים באתרה למילך שאר ידיה? מנייה וציה דבר מדבר שגמור דאס אמו היא בסקילה כלומר כי היכי דבשאר ידיה אס אמה כלמה דילמא אוקמא באתרה ונימא דבשריפה היא כבתו כי היכי דבשאר ידיה אס אמה כבתה והא לא אפשר כיון דס"ל שריפה חמורה איכא למיפדך אמו בסקילה ואס אמו בשריפה: אף היא כלתה אסורה.

**אמר אביי ק"ו.** אביי נמי אית ליה גזירה שזה כדאמרין לעיל אלא דקאמר הכא לא צריך ומיניה קשה מפ"ק דכריתות (דף ה.) גבי אל מהי ג"ש קלה צעניך דמשמע התם דלצי לא יליף צו מאנוסתו אלא מאזירה שו:

**רנ"י אבוי דרבי אבין ב"ר.** מדעני קרא משמע דלית ליה גזירה שו דהנה הנה וזמה ומה ומיניה א"כ בת בתו וצת בנו מנא ליה דבשריפה ועוד קשה דהאי אש איצטריך לנדרשין צפרק ד' מיתות (לעיל דף נה.) אע"פ שאינה כהנת דמאש דריש כדפירש צוקינסר:

למפדך מה להוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא שאמה בשרפה ועוד בתה בשרפה וכלתה בסקילה הוא בעצמו יוכיח דבתו בשרפה וכלתו בסקילה אלא מה הוא לא חלקת בו בין אמו לכלתו אף היא לא תחלוק בה בין אמה לכלתה ולמ"ד שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין ולמ"ד דון מינה ואוקי באתרה מה הוא כלתו אסורה אף היא כלתה אסורה ואוקי באתרה התם הוא דבסקילה אבל הכא בשרפה כדאשכחן באמה למ"ד סקילה חמורה איכא למיפדך מה להוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא שאמה בשרפה ועוד מה הוא חלקת בו בין בתו לכלתו אף היא תחלוק בה בין בתה לכלתה ולמ"ד נמי שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין בתו מאנוסתו מנין האמר אביי ק"ו על בת בתו ענוש על בתו לא כל שכן וכי עונשין מן הדין ג' גלווי מילתא בעלמא הוא רבא אמר לי ר' יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה אתיא זמה ומה תני אבוי דרבי אבין <sup>א</sup>לפי שלא למדנו לבתו מאנוסתו הוצרך הכתוב לומר <sup>ב</sup>ובת איש כהן אי מה בת כהן היא בשרפה ואין בועלה בשרפה אף בתו מאנוסתו היא בשרפה ואין בועלה בשרפה אמר אבוי אמר קרא <sup>א</sup>את אביה היא מחללת מי שמחללת את אביה יצתה זו שאביה מחללה רבא אמר בשלמא התם אפיקתיה מדינא דבת כהן ואוקימתה אדינא דבת ישראל הכא אדינא דמאן מוקמת ליה אדינא דפנוייה מוקמת ליה אזהרה לבתו מאנוסתו מניין בשלמא לאבין ורבא מהיכא דנפקא להו עונש מהתם נפקא להו אזהרה אלא לדתני אבוי דרבי א